

meget forældet Tilstand og i høj Grad trænger til at afløses med noget Nytt, om det saa blot er for at skaffe Materiel, ved hvilket vi kunne holde Folkene i Øvelse til at skyde med gode Kanoner. Som sagt, for at kunne gjøre dette maa man allerførst undersøge, hvorledes man faar disse Kanoner bedst og billigst, og det økonomiske Hensyn har naturligvis der sin overordentlig store Betydning, men disse Undersøgelser kunne ikke foretages uden igjennem vidtløftige og ganske vist noget kostbare Forsøg, og hvis Forsøgskontoen nedsettes til Noget som 20,000 Kr., ville de Forsøg, som skulle foretages, lide i overordentlig Grad. Der er af Krigsministeren forlangt et Beløb af 40,000 Kr. til Anskaffelse af Krudtprovemateriel. Dette Krudtprovemateriel bestaar i det Væsentlige i en Kanon, der særlig egner sig til at prøve dels de nye Krudtsorter, som ere indførte, og dels de nye Krudtsorter, som nødvendigvis maa indføres, eftersom Artilleriets Fremstrid i de senere Aar i en meget væsentlig Grad beror netop paa Indførelsen af nye Krudtsorter, ved hvilke der kan udrettes Ting, som man aldeles ikke kunde tænke paa at udrette med de Krudtsorter, som vare kjendte endnu for en halv Snes Aar siden. Disse nye Arter af Krudt — jeg kan for Ex. nævne det saakaldte Chokoladekrudt — der ere opkomne i de allerseneste Aar, kan Artilleriet naturligvis ikke undlade at tage Hensyn til. Man kan kjøbe dem fra Udlandet, vil man sige. Det er ganske vist, men det Naturlige vilde være at løge at fabrikere det indenlandsk, eftersom man paa den Maade vil faae Krudtet billigere og med en ganske anden Garanti for, at man faar det Krudt, som man vil have, og bestandig samme Sort Krudt, en Ting, der er af største Vigtighed for Artilleriet. Men disse Forsøg kunne ikke foretages med nogen af de Kanoner, vi hidtil have havt, medmindre vi ville offre en af de kolossale Kanoner, vi have anskaffet for faa Aar siden til Forterne, ved at børe Guller i dem og sætte forskjellige Apparater i dem, men det kan der naturligvis ikke være Tale om, det vilde være altfor kostbart. For at komme til at gjøre Forsøg i den Retning er det nødvendigt at faae en Kanon, som ikke er større, end at Forsøgene kunne gjøres med den uden altfor store Bekostninger, og det er det, Krigsministeriet har forlangt. Jeg tror, at det vilde være en særdeles velanvendt Udgift. Der er endnu kun en enkelt Position paa denne Paragraf, jeg vil tillade mig at berøre med et Par Ord. Der er forlangt 8,600 Kr. til Opførelse af en Bygning til theoretisk Undervisning paa „faste Batteri“ paa Amager. Som det høie Thing vil vide,

blev der ved Hærloven af 1867 oprettet en Skydestole, som har været af meget stor Betydning, men man tænkte den Gang ikke paa at oprette en lignende Skole for Artilleriet. Det var ganske naturligt, fordi man den Gang endnu ikke var kommet paa det Nene med, hvor vigtigt det var for Artilleriet at drive Kunsten at skyde med Kanoner paa en rationel Maade. Det var Noget, som egentlig først gik op for Folkunderheden preussiske Østerrigske Krig i 1866, hvor Preussierne, uagtet de havde Artilleri, der i og for sig var bedre end det østerrigske, alligevel ikke kunde hamle op med Østerrigerne med Hensyn til Artilleriets Virkning. Det havde til Følge, at saasnart Krigen var forbi, oprettede den preussiske Regjering en Skydestole for Artilleriet, som arbejdede med stor Iver og Ihærdighed, og de nyttige Følger af denne Skydestole viste sig i 1870, da det preussiske Artilleri optraadte med Overlegenhed, ikke saa meget med Hensyn til Materiellets Bestaafenhed som i Dygtighed til at bruge det, og det var det, der gjorde, at det preussiske Artilleri var det franske fuldstændig overlegent i Krigen 1870. For at raade Bod paa, at der ikke i 1867 ved Hærloven blev oprettet nogen Skydestole for Artilleriet, har der siden 1871 været etableret ved Artilleriet, hvad der kaldes Skydefursus, det vil sige af de unge Officerer og Underofficerer samles der et Antal af 40, 50 eller 60 unge Mennesker under en Kapitains eller Oberstlieutenants Anførsel hvert Aar i Oktober eller November Maaned, i en Tid af lidt over 5 à 6 Uger — det er den eneste Tid paa Aaret, hvor den eneste Skydebane for Artilleriet er tilstrækkelig fri til, at der kan drives Skydeundervisning — og de gjenmærgaa saa et Kursus i den Kunst at skyde med Kanoner. Ved dette Kursus er det aldeles nødvendigt, at der gives Noget, som man kunde kalde en theoretisk Undervisning. Hvad det kommer an paa at lære Lieutenanter og Underofficerer og Alle, som overhovedet skulle forestaa en Skydning med Kanoner, er at kunne ræsonnerere Noget over Skydningen og over, hvad de foretage sig ved en Skydning. Til at lære dem dette er det naturligvis nødvendigt at vise dem Skydningen, at have dem ude i Marken, at lade dem forestaa og foretage Skydning og se paa, hvorledes det gaar til, men dernæst er det tillige nødvendigt, at man hver Dag maa gjenmærgaa med Eleverne i et saadant Kursus dels de Øvelser, man vil tage sig for, og dels de Øvelser, man har taget sig for. Man maa kunne paavise, hvilke Metoder man under de og de Omstændigheder skal følge ved Skydningen, og naar man saa har øvet dem praktisk, maa man bagefter kunne